

Οι Αργοναύτες έφθαναν στα όρια της αντοχής τους, έτσι που βολόδερναν στην άλυδη έρημο τόσες μέρες. Οι Εσπερίδες τους λυπήθηκαν. Ένας κήπος γεμάτος λουλούδια δημιουργήθηκε. Όμορφο περιβάλλον αλλά οι Αργοναύτες διψούσαν. Ο Ορφέας παρακάλεσε να τους πουν αν υπάρχει κάποια πηγή. Υπήρχε. Ο Ηρακλής που κι αυτός διψούσε όταν έφτασε εκεί, είχε κλωστήσει ένα βράχο, τον είχε σχίσει κι από μέσα του είχε αναβλύσει μια πηγή με δροσερό νερό. Η Αίγλη, η πρώτη από τις Εσπερίδες, τους έδειξε. Ήπιαν και δροσίστηκαν. Μετά, σκέφτηκαν πως καλό θα ήταν να πουν του Ηρακλή να επιστρέψει στην ομάδα. Έτσι κι αλλιώς, αισθάνονταν άσχημα που τον είχαν παρατήσει στην Μυσία. Οι γιοι του Βοριά, ο Ζήτης και ο Κάλαϊς, μαζί με τον γρήγορο Εύφημο και τον Λυγκέα που είχε το χάρισμα να βλέπει μέσα από τα αντικείμενα, ξεκίνησαν να τον προλάβουν. Όμως, κάποια στιγμή, ο Λυγκέας μπόρεσε να διακρίνει τον Ηρακλή πολύ μακριά. Είπε στους άλλους ότι δεν μπορούσαν να τον φτάσουν. Γύρισαν πίσω. Ο κήπος που οι Εσπερίδες είχαν δημιουργήσει για να δροσίσουν τους Αργοναύτες, τώρα είχε και τέσσερα δέντρα: Λυγαριά, λεύκα, φτελιά και ιτιά. Ο Δίας είχε μεταμορφώσει τις Εσπερίδες, ενώ τον Λάδωνα τον έκανε αστέρι.

Και οι Αργοναύτες όμως είχαν απώλειες. Ο πλοηγός τους, ο μάντης Μόψος, πάτησε ένα φίδι κι αυτό τον δάγκωσε. Η δαγκωματιά έδειχνε επιπόλαια αλλά το φίδι ήταν φαρμακερό καθώς είχε δημιουργηθεί από το αίμα της Μέδουσας, όταν, κάπου εκεί τριγύρω, ο Περσέας την είχε αποκεφαλίσει. Ο Μόψος πέθανε. Οι σύντροφοί του τον έθαψαν με τις τιμές που άξιζε κι έβαλαν στον τάφο του ένα κομμάτι ξύλο από την Αργώ.

Ένας ακόμα Αργοναύτης έχασε την ζωή του στην Λιβύη: Ο Κάνθος που θέλησε να αρπάξει το κοπάδι του Κάφαυρου, γιου της νύμφης Τριτωνίδας και του Αμφίθεμη. Ο Κάφαυρος τον σκότωσε. Αφού τον έθαψαν κι αυτόν, οι Αργοναύτες μπήκαν στην Αργώ και απέπλευσαν. Όμως, βρίσκονταν σε λίμνη και διέξοδο προς την θάλασσα δεν έβρισκαν. Ο Ορφέας πρότεινε να κάνουν προσφορά στους ντόπιους θεούς, μήπως και γίνει κάτι. Ξαναβγήκαν στην όχθη της λίμνης που ήταν και η κατοικία του θεού Τρίτωνα.

Αυτή την φορά, τους περίμενε ο ίδιος ο θεός Τρίτωνας. Κατά μια εκδοχή, με την μορφή του αδελφού του, βασιλιά Ευρύπυλου. Πρόσφερε στον Αργοναύτη Εύφημο ένα σβώλο λιβυκής γης και του προφήτευσε ότι οι απόγονοί του θα βασιλεύαν στην Λιβύη. Προϋπόθεση ήταν να πετάξει τον σβώλο έξω από το ακρωτήριο Ταίναρο, εκεί όπου βρισκόταν μια από τις πολλές εισόδους στον Κάτω Κόσμο. Ο Εύφημος φύλαξε το χώμα σε ένα σακουλάκι που κρέμασε από τον λαιμό του.

Αναφέρθηκε ήδη ότι οι Αργοναύτες κουβαλούσαν εξ αρχής δυο χρυσούς τρίποδες και τον ένα τον είχαν χαρίσει στον Ύλλο. Τώρα, ήταν η σειρά του δεύτερου. Ο Ιάσοντας τον πρόσφερε στους τοπικούς θεούς. Ο Ευρύπυλος τον πήρε και βυθίστηκε στην λίμνη. Τότε ήταν που ο Ιάσοντας και οι σύντροφοί του κατάλαβαν ότι είχαν να κάνουν με τον θεό Τρίτωνα. Μπήκαν στην Αργώ κι ο Ιάσοντας ετοιμάστηκε να προσφέρει στον θεό ένα καλό πρόβατο. Ο θεός ξεπρόβαλε από την λίμνη με την πραγματική μορφή του, σήκωσε την Αργώ και την απέθεσε στην θάλασσα.

Μπορούσαν πια να αποπλεύσουν!

(τελευταία επεξεργασία, 5 Νοεμβρίου 2021)